

عنوان مقاله:

مطالعه تفاسیر زیارت کنندگان مسجد جمکران از آموزه غیبت

محل انتشار:

فصلنامه جامعه پژوهی فرهنگی، دوره 10، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

ثمره صفی خانی - دکتری جامعه شناسی بررسی مسائل اجتماعی ایران از دانشگاه الزهرا (س)

خدیجه سفیری - استاد گروه علوم اجتماعی دانشگاه الزهرا (س)

خلاصه مقاله:

در این نوشتار، آموزه غیبت به عنوان یک ایده موعودگرایانه از خلال تفاسیر زیارت کنندگان مسجد جمکران مطالعه گردید و نشان داده شد که موعودگرایی متأثر از نوع نگاه سوژه به پایان هستی (یا تاریخ) و نوع رستگاری مورد انتظار، در یک صورت نمادین تفسیر می شود. با وام گیری دستگاه مفهومی لاکان، سوژه ها، مفسرانی در نظر گرفته شدند که این ایده را در ساحت نمادین صورت بندی می کنند؛ این صورت بندی از طریق دو فانتزی ۱. تحقق جامعه ای عاری از هرگونه بی عدالتی و ۲. تحقق جامعه ای عاری از هرگونه فساد، میل به همان انگاری را در جهت جبران فقدان بنیادی ناشی از غیبت منجی ایجاد می کند. پیامد این میل در فانتزی اول، تفسیر آموزه غیبت در صورت نمادین اسطوره ای است و نقش سوژه برای جبران این فقدان، شرکت در مناسکی چون خواندن نماز و دعا برای ظهور منجی در نظر گرفته می شود. در فانتزی دوم اما، آموزه غیبت در صورت نمادین علمی تفسیر می شود و نقش سوژه برای جبران فقدان، مبارزه با مصادیق فساد از طریق امر به معروف ها و نهی از منکر است که فرایند تکوینی ظهور را تند یا کند می کنند.

کلمات کلیدی:

آموزه غیبت، موعودگرایی، فانتزی، صورت نمادین اسطوره ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1206683>

